

Motioner av Jan Strömdahl m.fl. (v) om att landstinget bör upphöra med inköp av buteljerat vatten (2007:38) och av Åke Askensten m.fl. om stopp för inköp av flaskvatten (2007:40)

Landstingsstyrelsen föreslås besluta

att föreslå landstingsfullmäktige att besluta att landstingets verksamheter och bolag upphör med inköp av flaskvatten till förmån för kranvatten.

Medvetenheten om flaskvattnets negativa påverkan på miljön ökar. Stockholms läns landsting bedriver på många områden ett mycket bra miljöarbete och att ersätta flaskvatten med kranvatten skulle innebära ytterligare en enkelt genomförd åtgärd för att minska landstingets klimat- och miljöpåverkan.

Flaskvatten bidrar med 1 000 gånger högre klimatutsläpp än kranvatten och den årliga konsumtionen i Sverige motsvarar koldioxidutsläppen från 12 500 bilar. Dessutom är flaskvatten cirka 1 000 gånger dyrare än kranvatten. Kvaliteten på flaskvatten är också varierande och ofta sämre än kranvattnets. Landstingets årliga konsumtion av flaskvatten är 5 500 liter och det finns således, vid sidan av miljövinster, både stora hälsovinster och besparingar att göra om landstinget ersätter flaskvattnet med kranvatten.

I det yttrande som förvaltningen avger över motionerna framhåller man att Stockholms läns landsting kan bidra med minskade utsläpp av både koldioxid och förusrande ämnen om landstinget minskar användningen av flaskvatten. Därför anser förvaltningen att kranvatten alltid ska serveras som första alternativ och flaskvatten bara finnas tillgängligt på förfrågan. Denna argumentation förbises tyvärr av landstingsrådsberedningen som hävdar att ett förbud mot flaskvatten skulle öka konsumtionen av läsk och lättöl. För de personer som till exempel vill dricka vatten till maten är kranvatten ett alternativ som ligger närmare flaskvatten än både läsk och lättöl och därför sannolikt det man efterfrågar.

Buteljerade drycker ska tillhandahållas där det är medicinskt motiverat och då i första hand på sjukhus. I den mån besökare, mötesdeltagare eller andra absolut inte vill dricka kranvatten får de själva finansiera annan dryck. Därmed har landstinget reducerat också de negativa klimateffekterna av andra drycker än flaskvatten. För den som absolut vill ha kolsyrat vatten kan detta i en del fall ordnas genom att bubblande kranvatten erbjuds, något som redan sker i landstingshusets matsal.

Att erbjuda kranvatten istället för flaskvatten är inte en moraliskt framdriven åtgärd eller en marginell sådan, vilket påstås av landstingsrådsberedningen. Varje åtgärd som bidrar till minskade utsläpp av koldioxid och minskade utgifter för landstinget är nämligen positiv. Det är svårt att se hur ett förbud mot flaskvatten inom landstingets verksamheter och bolag skulle kunna undergräva tilltron till miljöpolitiken. Att ersätta flaskvattnet med kranvatten bidrar nämligen till direkta miljövinster.

I arbetet med att motverka de klimatförändringarna är det grundläggande att politiker och de politiska instanserna agerar som föredömen.

Det är inte hållbart att tala om ett hållbart samhälle om man inte är beredd att vidta de åtgärder som behövs. Att prioritera kranvatten i stället för andra drycker är en mycket enkel åtgärd.